

Očistec

I.

Podle chůze žena.

Tak co s tím, tak intelektem zachrastím,
ženu ženu do knihovny, vy hledejte básně, ihned!

Sneste je do poslední, všechna ta jména zlatě vyvedená
na černém hřbetu, podle dechu je tu a začte-li se,
vyklene tělo, po mostě dovolí přecházet
nad peřejemi, nad roklí, všem vám zachrání životy!

Odbelháte potlučení, krapet zmoklí,
ale stále s vlastním odrazem v zrcadle,
pevně bdící ve svém snu –

II.

I já spím klidně.

Však jestli zaúpím či jinak hlesnu,
vězte, že tyto řádky objevila, ach, ano, už podle chůze,

tak co teď, po peřině i kůže stažena,
čili verši vás už nepřikryji a maso na cáry,

ale proč ta žena
v poslední mé buňce, v níž zbyla paměť,
proč si tak drží rostoucí břicho,
když mě přijde, že nevážím nic?